

RETTENS DOM (Anden Afdeling)

8. juli 2008*

I sag T-160/07,

Lancôme parfums et beauté & Cie SNC, Paris (Frankrig), ved avocat E. Baud,

sagsøger,

mod

Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)
ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget,

sagsøgt,

den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design):

* Processprog: fransk.

CMS Hasche Sigle, Köln (Tyskland),

angående en påstand om annullation af afgørelse truffet den 26. februar 2007 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (sag R 231/2006-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem CMS Hasche Sigle og Lancôme parfums et beauté & Cie SNC,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS
RET I FØRSTE INSTANS (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, I. Pelikánová, og dommerne K. Jürimäe (refererende dommer) og S. Soldevila Fragoso,

justitssekretær: assisterende justitssekretær B. Pastor,

under henvisning til stævningen, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 7. maj 2007,

under henvisning til svarskriftet, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 19. juli 2007,

efter retsmødet den 19. februar 2008,

afsagt følgende

Dom

Sagens baggrund

- ¹ Den 9. december 2002 indgav sagsøgeren, Lancôme parfums et beauté & Cie SNC, i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1), som ændret, en EF-varemærkeansøgning til Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (herefter »Harmoniseringskontoret«).
- ² Varemærket, der er søgt registreret, er ordmærket COLOR EDITION.
- ³ De varer, som varemærkesansøgningen vedrører, henhører under klasse 3 i Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret, og svarer til følgende beskrivelse: »kosmetiske præparater og makeup«.

- 4 Det ansøgte varemærke blev registreret den 11. februar 2004 og offentliggjort i *EF-varemærketidende* den 19. april 2004.

- 5 Den 12. maj 2004 indgav advokatfirmaet Norton Rose Vieregge i henhold til artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning nr. 40/94 og artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i samme forordning en begæring om, at ordmærket COLOR EDITION blev erklæret ugyldigt.

- 6 Den 21. december 2005 afslog Annullationsafdelingen ugyldighedsbegæringen vedrørende ordmærket COLOR EDITION.

- 7 Den 9. februar 2006 indgav advokatfirmaet CMS Hasche Sigle, der er indtrådt i rettighederne for Norton Rose Vieregge, i henhold til artikel 57-62 i forordning nr. 40/94 en klage over Annullationsafdelingens afgørelse.

- 8 Ved afgørelse af 26. februar 2007 (herefter »den anfægtede afgørelse«) gav Harmoniseringskontorets Andet Appellkammer medhold i klagen.

- 9 Den anfægtede afgørelse er baseret på følgende begrundelse. Først og fremmest har appellkammeret fastslået, at den af CMS Hasche Sigle indgivne klage i henhold til artikel 55, stk. 1, litra a), i forordning nr. 40/94 kunne antages til realitetsbehandling, idet den af sagsøgeren foretagne sondring mellem søgsmålskompetence og retlig interesse ikke fremgår af forordning nr. 40/94, og idet artikel 7, stk. 1, litra b) og c), forfølger et mål af almen interesse, der begrundes, at flest mulige aktører gives mulighed for i henhold til denne artikel at indgive begæring om ugyldighed. Dernæst har appellkammeret fastslået, at ordmærket COLOR EDITION var beskrivende som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94, for så vidt som kombinationen af ordene »color« og »edition« udtrykker et budskab, der af den

pågældende offentlighed umiddelbart og direkte forstås som en henvisning til en vifte af kosmetiske præparater og makeup i forskellige farver, og for det andet, at disse ord egnede sig til at blive brugt af konkurrenter til at beskrive visse egenskaber ved deres varer og således burde forblive offentligt tilgængelige. Endelig fandt appelkammeret, at da det pågældende ordmærke var beskrivende, var det ligeledes uden særpræg som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94.

Parternes påstande

10 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Harmoniseringskontoret betaler sagens omkostninger.

11 Harmoniseringskontoret har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

- 12 Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren anført tre anbringender om henholdsvis tilsidesættelse af artikel 55, stk. 1, litra a), af artikel 7, stk. 1, litra c), og af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94.

Det første anbringende om tilsidesættelse af artikel 55, stk. 1, litra a), i forordning nr. 40/94

Parternes argumenter

- 13 I relation til det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at appelkammeret ved at antage den af CMS Hasche Sigle indgivne ugyldighedsbegæring til realitetsbehandling, selv om sidstnævnte ikke havde godtgjort en retlig interesse, har tilsidesat artikel 55, stk. 1, litra a), i forordning nr. 40/94.
- 14 Til støtte for denne påstand har sagsøgeren for det første gjort gældende, at appelkammeret ikke med rette kan hævde, at begrebet retlig interesse kan indfortolkes i ordlyden af artikel 55, stk. 1, litra a), i forordning nr. 40/94. Efter sagsøgerens opfattelse strider denne påstand imod det almindelige fællesskabsretlige princip, hvorefter en retlig interesse må godtgøres ved ethvert søgsmål.

- 15 Kravet om retlig interesse ved ethvert søgsmål følger for det første af de processuelle bestemmelser i forordning nr. 40/94. Særligt skulle appelkammeret ifølge sagsøgeren i henhold til artikel 79 i forordning nr. 40/94 have henvist til de i medlemsstaterne gældende almindelige retsprincipper, eftersom kravet om søgsmålsinteresse ikke klart følger af ordlyden af artikel 55, stk. 1, litra a), i forordning nr. 40/94. Imidlertid er der i samtlige medlemsstater uden undtagelse alene søgsmålsadgang for den, der har en berettiget interesse i at få en påstand taget til følge eller forkastet. For det andet følger kravet om retlig interesse ved ethvert søgsmål af EF-traktaten, særligt af artikel 230 EF, 232 EF og 236 EF samt af den dertil knyttede retspraksis fra Domstolen og Retten.
- 16 For det andet gør sagsøgeren gældende, at Harmoniseringskontoret ikke med rette kan hævde, at den fællesskabsretspraksis, som sagsøgeren har påberåbt sig for at godtgøre, at der består et krav om retlig interesse, ikke omfatter varemærkeområdet, men snarere andre områder, såsom landbrug, told og personalesager. I Rettens dom af 19. september 2001, Procter & Gamble mod KHIM (rektangulær tablet med fordybning) (sag T-129/00, Sml. II, s. 2793, præmis 12), fastslog denne fællesskabsretsinstitution, at der består et krav om retlig interesse i forbindelse med en sag anlagt i henhold til artikel 63 i forordning nr. 40/94. Denne artikel fastsætter imidlertid netop en adgang til søgsmål mod appelkammerets afgørelser for Fællesskabets retsinstitutioner.
- 17 Sagsøgeren har yderligere gjort gældende, at fællesskabsretspraksis vedrørende annullationssøgsmål finder anvendelse på Harmoniseringskontoret, og at kontoret skal overholde de principper, der vedrører kravet om retlig interesse i de sager, der anlægges i henhold til artikel 63 i forordning nr. 40/94. I den forbindelse har Harmoniseringskontoret selv stillet krav om retlig interesse i form af en berettiget konkret interesse ved en erklæring fra klageren om de påberåbte ugyldighedsgrunde (afgørelse truffet af Annullationsafdelingen ved Harmoniseringskontoret den 3.5.2001 vedrørende varemærket AROMATONIC).
- 18 For det tredje har sagsøgeren gjort gældende, at en retlig interesse forudsætter, at den anfægtede retsakt berører den, der indgiver begæring om ugyldighed, på direkte, individuel og personlig vis.

19 Harmoniseringskontoret har anført, at anbringendet må forkastes.

Rettens bemærkninger

- 20 I relation til det første anbringende påhviler det Retten at afgøre, om artikel 55, stk. 1, litra a), i forordning nr. 40/94 betinger en ugyldighedsbegæring antagelse til realitetsbehandling af et krav om retlig interesse. I den forbindelse må ordlyden og opbygningen af samt formålet med artikel 55, stk. 1, i forordning nr. 40/94 undersøges.
- 21 Først og fremmest fremgår det af ordlyden af artikel 55, stk. 1, litra a), i forordning nr. 40/94, at en begæring om ugyldighed af et EF-varemærke, der særligt støttes på det pågældende varemærkes beskrivende karakter som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 eller på varemærkets manglende særpræg som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 kan indgives til Harmoniseringskontoret »af enhver fysisk eller juridisk person, samt af enhver sammenslutning, som er oprettet med henblik på at repræsentere fabrikanter, producenter, tjenesteydende virksomheder, handlende eller forbrugere, og som ifølge den lovgivning, der finder anvendelse på dem, selv kan optræde som part i en retssag«. Artikel 55, stk. 1, litra a), i forordning nr. 40/94 henviser således ikke til nogen retlig interesse.
- 22 Det følger dernæst af opbygningen af artikel 55, stk. 1, i forordning nr. 40/94, at der ikke stilles krav om retlig interesse i forbindelse med en begæring om ugyldighed som den, der foreligger i denne sag. Denne artikel foreskriver en anden behandling af begæringer om ugyldighed, der støttes på absolutte ugyldighedsgrunde, end af begæringer, der støttes på relative ugyldighedsgrunde.

- 23 Artikel 55, stk. 1, litra a), i forordning nr. 40/94, der bl.a. andet vedrører ugyldighedsbegæringer, der støttes på en absolut ugyldighedsgrund, opstiller ikke, som anført i præmis 21 ovenfor, noget krav for den, der begærer ugyldighed, om at godtgøre en retlig interesse. Bestemmelsen opstiller højst et krav om, at begæringen om ugyldighed indgives af en fysisk eller juridisk person eller af en sammenslutning, der kan optræde som part i en retssag.
- 24 Artikel 55, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 40/94, der vedrører begæringer om ugyldighed, der støttes på en relativ ugyldighedsgrund, bestemmer, at disse begæringer alene kan indgives af indehavere af varemærker eller af personer, der er bemyndigede til at udøve disse ældre rettigheder. Med andre ord kan alene personer, der har en retlig interesse, indgive de begæringer om ugyldighed, som omhandles i artikel 55, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 40/94.
- 25 Det følger således af opbygningen af artikel 55, stk. 1, i forordning nr. 40/94, at lovgiver har ønsket at give enhver fysisk eller juridisk person og enhver sammenslutning, der kan optræde som part i en retssag, mulighed for at indgive begæringer om ugyldighed, der støttes på absolutte ugyldighedsgrunde, mens den for så vidt angår begæringer om ugyldighed, der støttes på relative ugyldighedsgrunde, udtrykkeligt har begrænset den personkreds, der kan begære ugyldighed.
- 26 Denne analyse understøttes endelig af en formålsfortolkning af de omhandlede bestemmelser. Til forskel fra de relative registreringshindringer, der alene beskytter private interesser hos indehavere af visse ældre rettigheder, er de absolutte registreringshindringer, der opregnes i artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 40/94, begrundet i forskellige almene interesser (jf. i denne retning Domstolens dom af 16.9.2004, sag C-329/02 P, SAT.1 mod KHIM, Sml. I, s. 8317, præmis 25). For at sikre den videst mulige beskyttelse af disse almene interesser må disse absolutte registreringshindringer kunne påberåbes af den bredest mulige kreds af aktører. Det er derfor, at artikel 55, stk. 1, litra a), i forordning nr. 40/94 begrænser sig til at kræve, at den person, der begærer ugyldighed, er en juridisk person eller har partsevne, men ikke opstiller et krav om, at denne godtgør en retlig interesse.

- 27 De argumenter, som sagsøgeren har fremført, kan ikke rejse tvivl om denne analyse. Hvad for det første angår argumentet om, at et krav om retlig interesse fremgår af artikel 55, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 79 i forordning nr. 40/94, skal det bemærkes, at sidstnævnte bestemmelse foreskriver, at i mangel af bestemmelser om sagsbehandlingen i forordningen eller i gennemførelsesforordningerne skal Harmoniseringskontoret tage hensyn til de principper, der på dette område er almindelig anerkendt i medlemsstaterne. Det skal imidlertid konstateres, at artikel 55, stk. 1, litra a), i forordning nr. 40/94 er en bestemmelse om sagsbehandlingen som omhandlet i artikel 79 i forordning nr. 40/94, der finder anvendelse på begæringer om absolut ugyldighed som omhandlet i artikel 51 i forordning nr. 40/94. Da denne sagsbehandlingsbestemmelse er utvetydig, finder artikel 79 i forordning nr. 40/94 ikke anvendelse i det foreliggende tilfælde.
- 28 Hertil kommer, at såfremt det antages, at artikel 79 finder anvendelse i det foreliggende tilfælde, må det bemærkes, at sagsøgeren på ingen måde har godtgjort, som påstået, at der i alle medlemsstaterne uden undtagelse består en uhindret adgang til at anlægge søgsmål for dem, der har en berettiget interesse i, at en påstand tages til følge eller forkastes. Sagsøgeren har således i sine indlæg begrænset sig til alene at henvise til fransk ret og nærmere bestemt fransk varemærkeret.
- 29 Sagsøgerens argument vedrørende artikel 79 i forordning nr. 40/94 må følgelig forkastes.
- 30 Hvad for det andet angår de øvrige argumenter, som sagsøgeren har fremført, hvorefter den retspraksis, der relaterer sig til artikel 230 EF, 232 EF og 236 EF, herunder den praksis, der vedrører kravet om en direkte og individuel interesse hos sagsøgeren, er anvendelig i denne sag, skal det bemærkes, som Harmoniseringskontoret også har gjort det, at denne retspraksis hverken direkte eller analogt er relevant i det foreliggende tilfælde.

- 31 Artikel 230 EF, 232 EF og 236 EF er for det første ikke anvendelige i den foreliggende sag. Artikel 230 EF og 232 EF vedrører annullations- og passivitetsøgsmål mod retsakter eller undladelser fra de institutioners side, der på udtømmende vis er opregnet i disse bestemmelser, og som ikke nævner Harmoniseringskontoret, og artikel 236 EF vedrører personalesager.
- 32 De søgsmål, der nævnes i artikel 230 EF, 232 EF og 236 EF, er retlige søgsmål, mens den begæring om ugyldighed, der er omhandlet i artikel 55, stk. 1, litra a), i forordning nr. 40/94, og som skal indgives til Harmoniseringskontoret, er en administrativ sag. I den forbindelse er henvisningen til dommen om en rektangulær tablet med fordybning, nævnt i præmis 16 ovenfor (præmis 12), ikke relevant, for så vidt som denne dom vedrører de retlige søgsmål, der i henhold til artikel 63 i forordning nr. 40/94 indbringes for Fællesskabets retsinstanter til prøvelse af de afgørelser, der træffes af Harmoniseringskontorets appelkamre.
- 33 Hvad endelig angår henvisningen til afgørelsen af 3. maj 2001 om varemærket AROMATONIC truffet af Harmoniseringskontorets Annullationsafdeling bemærkes, at de afgørelser vedrørende annulation af EF-varemærker, som Harmoniseringskontorets instanser i henhold til forordning nr. 40/94 skal træffe, hører til de bundne forvaltningsbeføjelser og ikke til de skønsmæssige beføjelser. Lovligheden af appelkamrenes afgørelser skal derfor udelukkende bedømmes på grundlag af denne forordning, således som den er fortolket af Fællesskabets retsinstanter, og ikke på grundlag af Harmoniseringskontorets tidligere afgørelsespraksis (jf. analogt Rettens dom af 27.2.2002, sag T-106/00, Streamserve mod KHIM (STREAMSERVE), Sml. II, s. 723, præmis 66).
- 34 Den ovennævnte afgørelse kan desuden ikke føre til, at det konkluderes, at retspraksis om, hvorvidt søgsmål i henhold til artikel 230 EF, 232 EF og 236 EF kan antages til realitetsbehandling, er anvendelig i forhold til de begæringer om ugyldighed, der i henhold til artikel 55, stk. 1, litra a), i forordning nr. 40/94 indgives til Harmoniseringskontoret. I denne afgørelse var det spørgsmål, som det også bemærkes af Harmoniseringskontoret i dets skriftlige indlæg, som Annullationsafdelingen skulle tage stilling til, om begæringen om ugyldighed savnede genstand på grund af den omstændighed, at det varemærke, der var genstand for ugyldighedsbegæringen, var

blevet tilbagekaldt. Denne afgørelse kan således ikke fortolkes således, at den anerkender kravet om godtgørelse af en retlig interesse ved indgivelsen af en begæring om ugyldighed.

35 På baggrund af det ovenstående og henset til, at det ikke er bestridt, at CMS Hasche Sigle kan sidestilles med en juridisk person, må det fastslås, at det var med rette, at appelkammeret fastslog, at CMS Hasche Sigles begæring om ugyldighed kunne antages til realitetsbehandling.

36 Det første anbringende må følgelig forkastes som ubegrundet.

Om det andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94

Parternes argumenter

37 I forbindelse med det andet anbringende har sagsøgeren for det første gjort gældende, at appelkammeret ikke har taget hensyn til forskellen mellem et suggestivt eller associationsfremkaldende varemærke, der nyder fuld beskyttelse, og et beskrivende varemærke. Kombinationen af ordene »color« og »edition« udtrykker ikke et budskab, der umiddelbart og direkte kan forstås af den relevante offentlighed, og er således ikke beskrivende. Varemærket COLOR EDITION henviser alene på indirekte vis til visse egenskaber ved de omfattede produkter.

38 For det andet har sagsøgeren bemærket, at det kræver en tankemæssig indsats for af ordene »color« og »edition« at udlede de omfattede produkters kendetegn, egenskaber og arten. Det fremgår imidlertid af retspraksis, at et varemærke alene skal anses for suggestivt og ikke for beskrivende, når en tankemæssig indsats fra den omhandlede offentligheds side er nødvendig for at gøre et suggestivt eller følelsesmæssigt budskab til en fornuftsmæssig oplysning. I det foreliggende tilfælde er sammensætningen af ordene »color« og »edition«, som Annullationsafdelingen fastslog i sin afgørelse af

21. december 2005, hverken banal eller åbenlys, idet det ikke er klart, om den hentyder til produkter, der udbydes i en farvet indpakning, der tilføjer farve eller endog har til formål at afgive farve.

39 Harmoniseringskontoret har anført, at anbringendet må forkastes.

Rettens bemærkninger

40 I henhold til artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 udelukkes fra registrering »varemærker, som udelukkende består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed, mængde, anvendelse, værdi, geografiske oprindelse, tidspunktet for varens fremstilling eller for præstationen af tjenesteydelsen eller andre egenskaber ved disse«.

41 Det fremgår af retspraksis, at de tegn og angivelser, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94, er sådanne, der i den normale sprogbrug fra den tilsigtede kundekreds' synsvinkel — enten direkte eller ved henvisning til en af dens væsentligste egenskaber — kan tjene til at betegne den vare eller den tjenesteydelse, for hvilken der er ansøgt om registrering (jf. Rettens dom af 7.6.2005, sag T-316/03, Münchener Rückversicherungs-Gesellschaft mod KHIM (MunichFinancialServices), Sml. II, s. 1951, præmis 26, af 22.6.2005, sag T-19/04, Metso Paper Automation mod KHIM (PAPERLAB), Sml. II, s. 2383, præmis 24 og den deri nævnte retspraksis, og af 14.6.2007, sag T-207/06, Europig mod KHIM (EUROPIG), Sml. II, s. 1961, præmis 26).

- 42 Det følger heraf, at det, for at et tegn kan falde ind under denne bestemmelses forbud, er nødvendigt, at dette har en tilstrækkelig direkte og konkret forbindelse til de omhandlede varer eller tjenesteydelser, der kan gøre det muligt for den berørte kundekreds straks og uden yderligere overvejelse at opfatte en beskrivelse af de omhandlede varer eller tjenesteydelser eller af en af deres egenskaber (jf. PAPERLAB-dommen, nævnt i præmis 41 ovenfor, præmis 25, og EUROPIG-dommen, nævnt i præmis 41 ovenfor, præmis 27).
- 43 Et varemærke, der udgøres af bestanddele, der hver for sig er beskrivende for de varers eller tjenesteydelsers egenskaber, for hvilke der er ansøgt om registrering, er i øvrigt i sig selv beskrivende for disse varer eller tjenesteydelsers egenskaber som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94, medmindre der er en tydelig afvigelse mellem ordet og den blotte sum af de bestanddele, det er sammensat af. Dette forudsætter, at det ansøgte varemærke på grund af kombinationens usædvanlige karakter i forhold til de nævnte varer eller tjenesteydelser skaber et indtryk, der ligger tilstrækkelig fjernt fra det indtryk, som er fremkaldt ved den blotte forening af de angivelser, der meddeles ved de bestanddele, det er sammensat af (jf. PAPERLAB-dommen, nævnt i præmis 41 ovenfor, præmis 27 og den deri nævnte retspraksis).
- 44 Det bemærkes endvidere, at spørgsmålet om, hvorvidt et tegn er beskrivende, skal vurderes dels i forhold til, hvordan den berørte kundekreds opfatter tegnet, dels i forhold til de pågældende varer eller tjenesteydelser (jf. MunichFinancialServices-dommen, nævnt i præmis 41 ovenfor, præmis 26, og EUROPIG-dommen, nævnt i præmis 41 ovenfor, præmis 30).
- 45 I det foreliggende tilfælde er der tale om kosmetiske præparater og makeup, der kan købes af enhver forbruger. Den omhandlede offentlighed er således den almindelige offentlighed, der er almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet (Domstolens dom af 18.6.2002, sag C-299/99, Philips, Sml. I, s. 5475, præmis 59 og 63, og Rettens dom af 30.6.2004, sag T-281/02, Norma Lebensmittelfilialbetrieb mod KHIM (Mehr für Ihr Geld), Sml. II, s. 1915, præmis 27). Da det registrerede ordmærke er sammensat af to engelske ord, er den berørte kundekreds en overvejende

engelsktalende kundekreds eller en kundekreds, der ikke er engelsktalende, men som har et tilstrækkeligt kendskab til det engelske sprog (jf. i denne retning Rettens dom af 15.9.2005, sag T-320/03, Citicorp mod KHIM (LIVE RICHLI), Sml. II, s. 3411, præmis 76).

46 Det skal derfor undersøges, om der set fra denne kundekreds' side består en tilstrækkeligt direkte og konkret forbindelse mellem tegnet COLOR EDITION og de varer, for hvilke varemærket er søgt registreret.

47 I den forbindelse bemærkes, at det engelske ord »color« angiver en farve eller en farvetone og hyppigt benyttes inden for området for kosmetiske præparater med henblik på at angive de pågældende varers anvendelse eller egenskaber. Ordet »edition« henviser ikke kun til den litterære verden eller til pressevirksomhed, men er ligeledes, således som appelkammeret har anført, udtryk for en vifte af forskellige udgaver eller former af et produkt. I lighed med ordet »color« anvendes det også inden for området for kosmetiske præparater.

48 Det må således fastslås, at tegnet COLOR EDITION udelukkende er sammensat af angivelser, der kan tjene til at betegne visse egenskaber ved de omhandlede varer. Som det er blevet bemærket af appelkammeret, udtrykker tegnet et budskab, der umiddelbart og direkte forstås af den omhandlede offentlighed, dvs. en vifte af kosmetiske præparater eller makeup i forskellige farvenuancer.

49 Desuden skal det bemærkes, at sammensætningen af ordene »color« og »edition« ikke er en udsædvanlig, men almindelig opbygning set i lyset af de leksikale regler for det engelske sprog. Det ansøgte varemærke skaber således ikke hos den tilsigtede kundekreds et indtryk, der ligger tilstrækkelig langt fra det indtryk, som fremkaldes ved den blotte sammenstilling af de ordbestanddele, som det består af, således at betydningen eller rækkevidden heraf ændres. Det må derfor, som også fastslået af appelkammeret, konstateres, at der ikke kræves en tankemæssig indsats for at forstå

dette budskab, og at den blotte sammenstilling af ordene ikke ændrer ved den beskrivende karakter af tegnets enkelte bestanddele.

- 50 Det følger heraf, at ordmærket COLOR EDITION betragtet i sin helhed har en tilstrækkelig direkte og konkret forbindelse med de varer, der omfattes af mærket. Det var således med rette, at appelkammeret fastslog, at det var beskrivende i henhold til artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94. Det andet anbringende må således forkastes som ubegrundet.
- 51 Idet det fremgår af artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 40/94, at det er tilstrækkeligt, at en af de absolutte registreringshindringer, der opregnes i denne bestemmelse, finder anvendelse, for at det pågældende tegn ikke kan registreres som EF-varemærke (Domstolens dom af 19.9.2002, sag C-104/00 P, DKV mod KHIM, Sml. I, s. 7561, præmis 29, og EUROPIG-dommen, nævnt i præmis 41 ovenfor, præmis 45), er det ikke længere nødvendigt at undersøge det tredje af sagsøgeren påberåbte anbringende om tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordningen.
- 52 Af det anførte følger, at Harmoniseringskontoret bør frifindes i det hele.

Sagens omkostninger

- 53 Ifølge Rettens procesreglements artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, bør det i overensstemmelse med Harmoniseringskontorets påstand pålægges denne at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Anden Afdeling)

- 1) **Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.**
- 2) **Lancôme parfums et beauté & Cie SNC bærer sine egne omkostninger og betaler Harmoniseringskontorets omkostninger.**

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 8. juli 2008.

E. Coulon

Justitssekretær

I. Pelikánová

Afdelingsformand